

ΕΡΩΤΙΚΑ

Από τη συλλογή *Ηλιοβουττήματα* (Χριστόφορος Θ. Παλαίσης, *Τα Ηλιοβουττήματα*, Τύποις Χειμωνίδης, Λάρνακα, 1946)

Έτσι λoής¹ είσαι τζι εσού

Σαν το Φεγγάριν που 'χουσιν παντοτεινόν ροθέσιν²
τα άλλα άστρα, τα μιτσιά³, τζι έν⁴ τζιείνον μες την μέσην
τζιαι φέντζιει σ' ούλλον τον τουνιάν που τ' ουρανού τα ύψη
τζιαι τζιείνα σκοντεινιάζονται τζιαι καρτερούν να λείψει,
να μείνουσιν ελεύτερα να φέξουν λλίεις⁵ ώρες,
έτσι λoής είσαι τζι εσού κοντάς στες άλλες κόρες.

*****

Στ' όρομάν⁶ μου, για σέναν

Στ' όρομάν μου, σε θάλασσες για σέναν ταξιδεύκω
τζιαι δέρνουν με τα τζιύματα τζιαι γλυτωμόν γυρεύκω.
Μες τους σιονάτους τους αφρούς, μπαίνω τζιαι νεκουτρεύκω⁷
τζιαι βρίσκω στες αγκάλες σου λιμάνιν τζιαι πεζεύκω.
Ππέφτω, τζιοιμούμαι, σιαίρουμαι, παίζω, γελώ, χορεύκω,
φιλώ σε αξιτσάννιστα⁸, μιτά σου χορατεύκω⁹,
σβύνω τα άσβυστα λαμπρά¹⁰, τους πόνους μου γιατρεύκω,
τζιαι τες ακυές, σαν το πουλλίν, πάλε πετώ τζιαι φεύκω.

*****

Εσοú έν¹¹ που με πέλλανες¹²

Εσοú εν' που με πέλλανες τζιαι τρέχω ταπισό σου¹³,
Με τζιείν' το δειν σου το γλυτζιήν τζιαι το χαμόγελό σου.
Ετζιοίμηζές με ταχτικά στο στρώμαν το δικό σου
τζι έδκιας¹⁴ μου τ' άσπρα σου βυζιά σαν να 'μουν το μωρό σου.
Ελάλες μου αγάπας με όπως τον εαυτό σου
τζι έφηνες με τζιαι φίλουν το τζιείν' το στομόσειιλό σου.
Τωρά ίντα¹⁵ 'ν' ¹⁶ που σου 'φταιξα τζι άλλαξες τον σκοπό σου
τζι εν¹⁷ δέχεσαι να το θωρώ πάλε το πρόσωπό σου;
Αν λατσιειστώ¹⁸ ή κρεμμαστώ, όμως, που τον καμό σου,
το κρίμαν μου εννά¹⁹ διθεί σσιοινίν εις τον λαιμό σου,
σαν παρπατείς να το θωρείς, εννά 'ν' βουνόν ομπρός²⁰ σου,
να μεν σε 'φίννει να χαρείς, ζωήν αιώνιόν σου,
γιατί εσοú με πέλλανες τζι εβούρου²¹ ταπισό σου.

-
- ¹ έτσι λότης : με τέτοιο τρόπο, το ίδιο
² ροθέσιν : (από το «οροθέσιον») κάτι που καθορίζει τα σύνορα, ορόσημο
³ μιτσιά : μικρά
⁴ εν' : (από το ένι) είναι
⁵ λλίες : λίγες
⁶ όρομαν : όνειρο
⁷ νεκουτρεύκω : ψάχνω
⁸ αξιτσάνιστα : αχόρταγα, με όρεξη
⁹ χορατεύκω : αστιεύω
¹⁰ λαμπρά : φωτιές
¹¹ εν' : (από το ένι) είναι
¹² πέλλανες : τρέλανες
¹³ ταπισό σου : ξοπίσω σου
¹⁴ έδκιας : έδινες
¹⁵ ίντα : τι
¹⁶ 'ν' : (από το «ένι») είναι
¹⁷ εν : δεν
¹⁸ λατσιειστώ : πέσω στο λάκκο
¹⁹ εννά : θα
²⁰ ομπρός : μπροστά
²¹ εβούρουν : έτρεχα